

Ja, det må man spørge om. Det her er vel bare første forslag i en lang række af forslag fra Enhedslistens side om, at der ikke skal ske nogen visitering. Det er ikke interessant, hvad borgernes behov er. Det skal vi slet ikke vurdere. Næh, vi skal bare lukke kasserne op, og så kan enhver borger tage for sig, som man har lyst til.

Kl. 16.05

Det næste interessante er jo så dette forslag sammenholdt med, hvordan Enhedslisten har stemt til alle de forslag, regeringen er kommet med, om frit valg. Enhedslisten mener, at man selv skal have lov til at visitere sig, men vil bestemme, hvad man så visiterer sig til, og så er der ikke noget frit valg længere.

Det er jo i diametral modsætning til, hvordan vi har det fra konservativ side. Vi har den opfattelse, at man skal have det tilbud, man har behov for, behovsbestemt, og når man har behov for den ene eller den anden hjælp eller støtte, eller hvad det kan være, skal man også have den. Men når man så får en visitering til det ene eller det andet, er vi meget optaget af, at den enkelte borger kan vælge, hvad han eller hun synes, der passer bedst, hvilken boform det kan være, hvilken form for hjemmehjælp man ønsker, hvilken form for mad man ønsker, hvilken form for det ene og det andet.

Og der er forskellen, for her stemmer Enhedslisten jo imod. Hver eneste gang der er et forslag om frit valg, stemmer Enhedslisten imod. Det er godt at få det præciseret.

Lad mig så understrege, at vi sådan set helligholder det kommunale selvstyre. Vi betragter de ting, som nævnes i beslutningsforslaget her, som sociale ydelser, som bør være behovsbestemte, og hvor der naturligvis skal være nogle, der vurderer, hvem der har behov for hvad. Men når man så har fået en visitering til et eller andet, skal der være et frit valg.

Lad mig så sige afslutningsvis, at det jo ervedover – som også andre ordførere har været inde på – står enhver borger frit for at tilrettelægge sit eget liv, tage ansvar for sit eget liv, indrette sig på fremtiden. Vi ved jo alle sammen, at hvis vi er heldige nok eller dygtige nok, bliver vi en dag gamle. Det bør den enkelte borger tage højde for og allerede i god tid begynde at planlægge sit eget liv. Det med det personlige ansvar, at vi hver især har et ansvar for vores eget liv, er helt afgørende set med konservative øjne. Derfor afviser vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det, jeg så gerne vil høre hr. Tom Behnke om, er, om det her personlige ansvar, man skal have for sit eget liv, kun skal gælde for dem, der er så heldige, at de enten på en eller anden mærkelig måde på det her boligmarked kan gå ud og finde en bolig, de har råd til, eller som er så heldige, at de har råd til at gå ud og købe den bolig, som nu passer til de behov, de har. Er det kun dem, der skal have muligheden for at påtage sig det personlige ansvar?

Eller ønsker vi, at alle borgere skal have mulighed for at tage det personlige ansvar på sig, at de i tide flytter f.eks. fra tredje sal til stuen, at de i tide flytter fra en stor lejlighed, hvor det er meget besværligt at komme rundt, svært at komme til at gøre rent og lave mad osv., til en bolig, der er indrettet til, at det er nemt at komme til at gøre rent, at det er nemt at komme til at lave mad osv., at den er mere overskuelig, og at man derfor har mindre behov for hjælp, end hvis man var blevet boende i den anden bolig? Skal alle borgere have mulighed for at påtage sig det personlige ansvar, eller kun dem, der har penge?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg tror næsten ikke, jeg forstår spørgsmålet.

Altså, hvis man flytter fra en lejlighed på tredje sal til en lejlighed i stueetagen, der er mindre, hvorfor skal det så koste mere? Hvorfor er det kun er de rige, de her meget onde rige, som Enhedslisten ser for sig, der har den mulighed? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Mig bekendt er det sådan, at hvis man får en mindre lejlighed end den, man havde i forvejen i den samme opgang, så bliver den billigere. Sådan vurderer jeg altså, at forholdene er derude.

Så derfor forstår jeg simpelt hen ikke det der skræmmebillede af, at der er nogen her i landet, der er så rige, at de selv kan vælge, og at alle andre er på herrens mark. Sådan er det jo ikke. Det er jo ikke tilfældet. Vi har alle sammen hver især nogle forudsætninger og nogle muligheder, og det er ud fra det, man så må vælge, hvad man kan vælge.

Det at flytte fra en stor lejlighed til en mindre lejlighed skulle økonomisk set i hvert fald være muligt for enhver.